

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
 לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה
 וילדיהם: יהושע וזוגתו דינה גוטמן, שירה,
 אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיזי אייזנברג

עשה כמיטב יכולתך

גיל הירש

הייתה לי היכרות עם הרב לייבל גרונר, מזכירו של הרבי, אחרי שהתארחתי בעבר בביתו בשבת, ולכן כתבתי לו מכתב ובו ביקשתי שישלחו אלי כמות נוספת של עלוני יהדות.

במכתבי גם הזכרתי את העובדה שיצא לי לשוחח עם הרבה סטודנטים יהודיים שזו להם הפעם הראשונה מימיהם בה הם פוגשים יהודי אורתודוקסי, והבעתי פסימיות באשר למידת ההשפעה שעשויה בכלל להיות למפגשים הללו עליהם, שכן, ברגע שיסתיים הסמינר, הם ישובו כל אחד לסביבה החילונית שממנה באו.

מסתבר שהרב גרונר הראה את המכתב שלי לרבי, וזמן קצר אחר כך התקשר אלי כדי למסור את דברי הרבי: "עשה אתה כמיטב יכולתך. הקב"ה כבר יעשה את השאר".

דבריו אלה של הרבי נסכו בי מרץ, וניצלתי כל הזדמנות כדי לשוחח עם אלו שגילו עניין בנוגע לשמירת תורה ומצוות. רוב הסטודנטים העריכו את המאמצים שלי בתחום זה, ובמסיבת הסיום של הסמינר, הם רקדו לכבודי ריקוד 'הורה' במעגל ענק בתור אות הוקרה.

כאשר שבתי לניו יורק, הלכתי להשתתף בהתוועדות של הרבי שהתקיימה במרכז חב"ד העולמי, ב-770 איסטון פארקוויי. מיד עם כניסתי לאולם שבו נערכה ההתוועדות, הרבי הבחין בי, ובפנים קורנות הוא בירך אותי על עבודת הקירוב שעשיתי בהפצת היהדות, והזמין אותי לומר 'לחיים'.

באותו רגע, חשתי שהרבי מזמין אותי להפוך לחסיד מן השורה. החלטתי להיענות להזמנה, ומאז החשבתי את עצמי לחסידו של הרבי.

זמן קצר אחר כך, התקבלתי ללימודים בשיבת חב"ד, שם למדתי עד לנישואיי, שהתקיימו בשנת תשכ"ז (1967).

כעבור שנה מהחתונה, אשתי טרם נפקדה, והחלטנו

«

בתור סטודנט בתחילת שנות תש"כ (1960), השתתפתי פעם בסמינר פסיכולוגיה בעיר בית-אל שבמדינת מיין, ארה"ב. מאחר שידענו מראש שלא יהיו שם בשר ולחם כשרים, ארזה עבורי אמי חבילה גדולה של מזון שכללה נקניק ומצות. פירות וירקות תכננתי לרכוש שם במקום.

אחרי שהגעתי, שמתי לב שמבין שלוש מאות סטודנטים המשתתפים הרוב היו סטודנטים יהודים, אם כי אני הייתי היחיד שחבש כיפה לראשו. מיד פנו אלי כמה סטודנטים ושאלו, "מאיפה אתה משיג אוכל כשר?" הצעתי לחלוק עמם את הנקניק הכשר שהבאתי עמי, ויחד מצאנו דרך כיצד להכין את הארוחות שלנו במטבח של הסמינר.

סטודנטים נוספים נגשו אלי כדי לשאול שאלות ביהדות. אף שלא גדלתי והתחנכתי כחסיד, הערצתי את פעילות הקירוב שעשתה חב"ד בקרב יהודים לא דתיים, והבאתי אתי חבילה של עלונים של חב"ד בנושאי יהדות. תוך ימים ספורים, חילקתי את כל מה שהיה ברשותי.

ניסיון קודם בתחום זה. זה בהחלט היה רעיון טוב, משום שבשעתו, אני עצמי לא ידעתי להבחין אפילו בין ורד לבין ציפורן.

עשיתי בדיוק כפי שיעץ לי הרבי. ביקשתי את עזרתו של חמי, שכרתי חנות, וכעבור שבועיים דיווחתי לרבי בשמחה שיש חנות לממכר פרחים ברח' קינגסטון.

בהמשך, כאשר אשתי נכנסה אל הרבי ליחידות בחודש התשיעי להריונה כדי לבקש את ברכתו ללידה קלה ומוצלחת, הרבי התעניין בנוגע לעסק. הוא גילה עניין רב בכל פרט.

במהלך השיחה, הזכירה אשתי את העובדה שהחנות שלנו קטנטנה ביותר, והרבי מיד שאל האם יש אפשרות למצוא חנות גדולה יותר. כאשר הודענו לרבי שקיימת אפשרות שכזו ושמצאנו חנות מתאימה, הוא הורה לנו לרכוש אותה, ואפילו השתתף בעצמו בכמה מאות דולרים שהעניק לנו לשם כך.

נצמדנו להוראותיו של הרבי, ומהיום הראשון שבו פתחנו את חנות הפרחים, ההצלחה האירה לנו פנים. פרחים נחשבים בדרך כלל למותרות, וקורה לעתים קרובות שחנויות פרחים כושלות, לכן החנות שלנו נחשבה לסיפור הצלחה נדיר. אולם, ליוו אותנו ברכתו והדרכתו של הרבי, ואלו הבטיחו את הצלחתנו.

גיל הירש הוא הבעלים של חנות פרחים וסלסלות פירות בקראון הייטס. הוא רואיין באולפני 'המפגש שלי' בחודש אדר א' תשע"ד (2014).

לזכות הוריינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויובד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשל"ב (1972) — הרבי הורה לאגודת שמי"ר (אקדמאים שומרי מצוות יוצאי רוסיה) בירושלים לגבות תשלום עבור הספרים והחוברות שהם מוציאים לאור. הרבי הסביר כי מצד הטבע האנושי, כאשר מישהו מקבל דבר מה בחינם, הוא לא מתייחס אליו באותה מידה של כבוד והערכה כפי שהיה מתייחס למשהו ששילם עליו. במקביל, הוסיף הרבי, חשוב גם להקפיד שגובה התשלום המבוקש לא ירתיע את מי שאינם מעוניינים לשלם. ¹ י"ד בתמוז

1 היכל מנחם, כרך א, עמ' 107

ההקדשות שלכם

מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים

ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל

כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

ללכת אל הרבי לבקש את ברכתו, ולהיוועץ בו האם כדאי שנלך להתייעץ עם רופא. בפתק שרשמתי כנהוג לפני הכניסה לפגישתנו עם הרבי ב"יחידות", ושאותו הגשתי לרבי בתחילת הפגישה, הוספתי כי אני ואשתי מוכנים ומזומנים לקבל עלינו את שליחותו של הרבי, ולנסוע אפילו למקום נידח, ככל שיורה לנו הרבי.

תגובתו הייתה: "אחרי שהתינוק ייוולד, תקבלו את המשימה שלכם".

כאשר יצאנו, היינו ממש בעננים, היינו כל כך מאושרים. הרבי הבטיח שייוולד לנו תינוק, ושאהר כך נתמנה לשמש כשלוחיו.

כעבור שלוש שנים, כמה שבועות אחרי שנולדה בתנו חנה עטקה הקטנה, נכנסנו שוב ליחידות עם הרבי. הודינו לו על ברכתו שהתקיימה עם לידתה, ושבונו והודענו על נכונותנו לנסוע בשליחותו לכל נקודה על פני כדור הארץ.

אך, תגובתו של הרבי הייתה, "למה לכם לנסוע? אתם יכולים לשמש כשלוחים כאן בברוקלין".

וזה מה שעשינו. התמסרנו לעבודת קירוב מקומית. בכל שבוע הזמנו סטודנטים להשתתף עמנו בסעודות השבת; הם כמובן הוקסמו מהחוויה היפהפייה והרוחנית הזו, ומהאווירה הביתית החמה והחסידית. אני שמח לומר כי כתוצאה מכך הצלחנו לקרב ולהשיב אל חיק היהדות מאות צעירים יהודיים.

באשר לפרנסה, הרבי המליץ שנפתח חנות פרחים בקראון הייטס. בקשתו זו של הרבי באה על רקע העובדה שארגון חב"ד ליובאוויטש רכש את הבניין הסמוך ל-770 במסגרת תכנית הרחבה. באותו בניין שכנה חנות פרחים שנסגרה זמן קצר אחרי שנחתמה עסקת הרכישה, ובסופו של דבר, בית הכנסת המרכזי של חב"ד התרחב אל תוך השטח ההוא.

בשנת תשל"ה (1975), כאשר הלכתי אל הרבי כדי לדון בחלופות שונות של אפשרויות פרנסה - שכללו גם הפעלת חניון - אמר לי הרבי, "הייתי רוצה לראות חנות פרחים על רח' קינגסטון, שבה אנשים בקהילה יוכלו לרכוש פרחים לאירועים החגיגיים שהם עורכים. הייתה כאן חנות פרחים לאורך שנים רבות מאוד, והייתי רוצה שאתה תשוב ותפתח כאן חנות פרחים". אחר כך המשיך הרבי ופירט כיצד בדיוק יש להתנהל בעת פתיחת חנות מעין זו, וכיצד אפשר להבטיח את הצלחתה. בתור התחלה, הוא המליץ שאכניס לעסק את חמי, שהיה בעל

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018

784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015